

UA VIDA MELHOR

Un calorós maitin d'ostiu, Asha se desvelhèc coma toti es dies, damb eth tapatge que hège eth revelh der internat. Se metec ua camisa blua de manja cuerta peth dessús dera samarreta blanca de tirants qu'utilizauè entà dromir. Totes es autes mainades der internat heren çò de madeish, coma auien estat hèn des deth dia qu'arribèren entad aqueth edifici. Seguidament, ua monitora deth centre, dauric es pòrtes dera cramba, a on dromien ues quaranta mainades en lheiteres. Totes es mainades baishèren pera escala principau entà arribar ath minjador, a on les darien er esdejoar. Asha se seiguec ath costat dera sua bona amiga Nasima, coma de costum. En acabar, totes es gojates se meteren en hilèra e se dirigiren ara fabrica a on trabalhauen. Cada ua se placèc en sòn lòc de trabalh. Asha trebalhaue ena seccion de texans, mentre que Nasima ac hège en departament de giquetes de cuer. Entàs ueit en punt, sonèc un timbre que mercaue er inici deth dia laborau. Aqueth madeish son sonarie dotze ores dempús, quan eth dia s'auesse acabat. Er ahèr d'Asha consistie en tintar era tela des texans de color blu. Tà hèr eth sòn trabalh, metie tres o quate parelhs de texans en ua bacina d'aigua teba. Seguidament, ahigie dues culherades de tintura blua en povàs. Ac barrejaue tot damb un garròt long de husta, e dempús metie a shugar es pantalons. Aquesta ère era faena que hègen cent seishanta mainades cada dia, de solei a solei e sense descans, ena fabrica. Aqueth ère eth destin inevitable des gojates que se quedauen orfanèles. Asha ère cansada, pr'amor que hège toti es dies çò de madeish de dempús de quate ans endarrèr. Portaue aquera vida tan dura dempús ençà des nau ans, quan es sòn pairs se moriren en un accident de trafic en ua des carretères de Dacca, era capítu de Bangladesh.

Entàs ueit en punt dera net, eth timbre tornèc a sonar. Totes es joenes gojates abandonèren eth sòn lòc de trebalh en tot dirigir-se entath minjador a sopar. En acabar, se n'anèren un aute còp tara cramba. Asha e Nasima aueren ua convèrsa:

-Nasima, tu pòrtes un an mès que jo trebalhant aciu sense parar, no ès harta d'auer de hèr çò de madeish cada dia sense descans? -Demanèc Asha damb curiositat.

-Jo è quinze ans e lèu er internat me traparà un òme mès gran que jo e poirè anar-me'n d'aciu. -Responec Nasima, damb un tò de votz monòton pr'amor qu'ère cansada.

-E tu, vòs maridar-te damb un òme que non coneishes e que doble era tua edat? Eth tò destin serà auer hilhs o hilhes e quedar-te en casa hènt eth minjar e cuedar des mainatges o mainades mentres eth tò òme trebalhe!.-Exclamèc Asha, que non volie aquera vida entara sua estimada amiga.-Jo voi anar-me'n d'aciu, explorar eth mon, visitar d'auti païsi, conéisher d'agues cultures... Eth mon ei tan gran e a tanti lòcs entà conéisher que non saberia pas per a on començar!-Didec Asha, imaginant-se çò que didie. Es dues amigues se meteren en lhet e se dromiren entà repetir eth cicle un aute còp.

Un dia, Asha se desvelhèc mès contenta de çò qu'ère abituaments. Ère eth trenta un d'agost, eth darrèr dia deth mes, çò que volie díder qu'auien eth dia liure e podien anar a passejar pera ciutat de Dacca. Es dues amigues anèren a visitar er enòrme mercat dera ciutat. Aquiu gaudien dera barreja de colors, d'aulors, dera diuersitat de gent que i auie. Se sentien, per ua estona, liures.

A Asha, li cridèc era atencion ua tela d'un color iranja fòrça cridaira, s'apropèc entà tocar era doça seda e imaginèc coma serie portar un vestit hèt damb aquesta tela. Mentre gaudie d'aqueth sòni, sentec una votz doça que li demanaue: -t'agradarie crompar aquesta tela?, Asha se virèc e se trapèc damb ua senhora ben vestida

acompanhada d'un òme fòrça atractiu. Ère un matrimòni italian a qui les auie cridat era atencion era cara d'erositat des dues amigues, motiu peth quau s'interessèren pera vida des joenes. Er òme li demanèc a Asha s'ère vertat qu'existien internats a on explotauen a mainatges e mainades en fabriques, pr'amor qu'ac auien vist enes notícies. Asha les didec qu'òc, e qu'era e Nasima viuien en un d'aqueri internats.

-Atau que vosates dues trebalhats diàriament en ua fabrica textila.-Didec er òme.

-Òc, e èm fòrça cansades d'auer de hèr çò de madeish cada dia.-Expliquèc Asha.

-Era mia hemna e jo auem vengut a Bangladesh pr'amor que volem adoptar un mainatge o mainada entà qu'age mielhors condicions de vida.-Contunhèc explicant er òme. -Sabetz se i a bèth centre d'adopcion en aquesta ciutat?

-Pensam qu'eth nòste internat tanben ei un centre d'adopcion, atau que se voletz mos poderíetz adoptar a nosates, vertat Nasima?-Didec Asha, mentres campaue ara sua companha.

-Era vertat ei que jo preferisqui quedar-me aciu, mès deisha qu'eri t'adòpten, ei eth tòn sòni, gèsser d'ací e conéisher mon.-Responec Nasima damb lèrmes enes uelhs.

-Asha, ès segura de voler gèsser d'ací, d'un cambi de vida? Nosati seríem encantadi que siguesses part dera nòsta petita familha.-Demanèc er òme, en tot guardar ara sua hemna qu'assentie esperançada damb un agradiu arridolet.

-E tant que voi! Arren me harie mès erosa qu'auer ua naua vida.- Exclamèc Asha, fòrça illusionada.

Era joena gojata sabia qu'aguesta ère era unica manèra que poirie deishar de trabalhar en aquera fabrica. Es sòns nauí pairs aueren de hèr fòrça paperalha e signar un pialèr de papèrs, mès dempús de mesi de demora, Asha ara fin arribèc ath sòn nau larèr. Era mainada comencèc a anar tara escòla a on coneishec gent dera

sua edat, se sentie fòrça arregraïda as sòns pairs adoptius, per dar-li ua naua oportunitat ena vida.

Un maitin, en arribar ena escòla, Asha se fixèc enes pannèus qu'anonciauen qu'aqueth dia, cinc de junh, se celebraue eth dia mondiau deth miei ambient. Asha ère molt interessada pr'amor que fòrça ans dera sua vida les auie passat en un país plan contaminat. Asha participèc en un talhèr sus eth consumisme.

Passèren fòrça ans des d'aqueth dia, en eth qu'Asha decidic qu'auie d'aportar eth sòn granet de sable entà començar a cambiar aquest mon.

S'esforcèc entà acabar es estudis obligatòris e anar tara universitat. Estudièc administracion e direccion d'empreses, pr'amor qu'eth sòn sòni ère èster ua empresària e dirigir ua mèrca de ròba sostenible. Quan acabèc era sua formacion academica, s'amassèc damb ua companha qu'auie estudiat entà èster dissenhadora de ròba. Eres dues creèren era marca textil 'Bioclothes'

Aquera mèrca non ère coma es autes, pr'amor que hège a servir materiaus reciclats e naturaus entà fabricar era tela, es sues machines fonzionauen damb energia eolica e çò mès important, pagauen un sòu digne as sòns trebalhadors.

Damb eth pas deth temps, era empresa proliferèc e guanhèren fòrça beneficis. Asha decidic tornar ath sòn país d'origen entà dar-li forma a un projècte qu'auie estat premanint pendent uns mesi endarrèr. Volie construir un orfanat de mainatges e mainades de quinsevolh edat. En aqueth internat, anarien tara escòla, entà auer formacion academica e poder optar a auer ua vida melhor. Non volie que cap mainatge ne mainada viuesse era madeisha infantesa qu'era.

Es causes començarien a cambiar, encara que siguesse un shinhau...

Esther Grosso Mouzo
Institut d'Aran